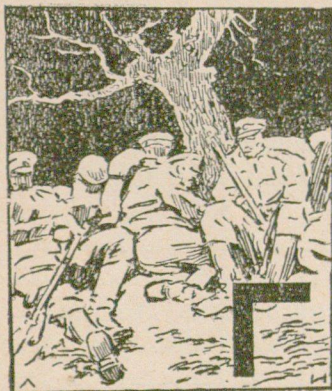

КОЙ ПОБЕДИ?

орѣхъ отъ желание да наблюдавамъ двубой не вече между хората, а между голѣмитѣ неприятели на човѣка-войникъ: гладътъ и безсѣнието. Поотдѣлно, всѣки единъ отъ тѣхъ винаги лежеше въ насъ: безмълвенъ, невидимъ и невредимъ. Но удари ли дванадесетъ по обѣдъ — ще се обади единиятъ; удари ли дванадесетъ въ полунощъ—обажда се другиятъ и тогава, гдето и както и да сме, всѣки единъ, отъ тѣхъ трѣбва да получи своето. . . . .

Войната продължаваше, безъ да мога да срещна желанія случай. Ако понѣкога на-